

Ο ΑΓΙΟΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ

Νεανική Περιοδική Έκδοση. Αριθ. φύλλου 135, Έτος 13ο, Αύγουστος 2007

Η ΠΥΡΟΛΥΣΣΑ

Ως χριστιανικός λαός καλούμεθα να έχουμε πίστη. Και κατά τον Απόστολο Παύλο, «πίστις ἐστὶ ἐλπιζομένων υπόστασις, πραγμάτων ἔλεγχος οὐ βλεπομένων» (Εβρ. α΄ 1). Δηλαδή: πίστις είναι η δύναμη εκείνη, διά της οποίας όσα ελπίζω να μπορώ να τα βλέπω και να τα αισθάνομαι σαν πραγματικά. Να αισθάνομαι με βεβαιότητα σαν πραγματικά εκείνα που δεν βλέπω με τους σαρκικούς μου οφθαλμούς.

Εάν τώρα έχουμε φτάσει στο σημείο να μην πιστεύουμε ούτε σ' αυτά που βλέπουν τα μάτια μας, αλλά ευθύς αμέσως τα αμφισβητούμε, σαν να πρόκειται περί ψευδαισθήσεων και ονείρων, τότε έχουμε καταντήσει εξωπραγματικοί!

Εξωπραγματικούς μας διαμορφώνουν σήμερα εκείνα τα ΜΜΕ που έχουν στόχο τους με την συνεχή παραπληροφόρηση να μας αποσυνδέσουν και να αποσυνχετίσουν τη γνώμη μας από τα αληθινά γεγονότα και πάσαν αλήθεια και να μας προσαρμόσουν στων «συμφερόντων» τις νοοτροπίες, καθιστώντας μας πειθήνιά τους όργανα!

Επίσης, κι εμείς οι ίδιοι «ατομοκρατικά» σκεπτόμενοι -και όχι ενδιαφερόμενοι για το αληθινό συμφέρον του συνόλου- συνηθίζουμε ν' απλουστεύουμε τα μηνύματα των γεγονότων νανουρίζοντας τις συνειδήσεις μας, για να αφυπνιστούν κάποια ώρα αιφνιδιαστικά σε τραγικές καταστάσεις!

Και δεν είναι λίγα τα οδυνηρά γεγονότα που έρχονται, όπως έχουμε ξαναγράψει, σαν αλεπάλληλα κύματα, για να δοκιμάσουν τον... ύπνο μας. Να ιδούν, δηλαδή, πόσο βαθιά κοιμόμαστε, ώστε να προετοι-

(Συνέχεια στη σελ. 2)

Ένα κερι στην Παναγιά

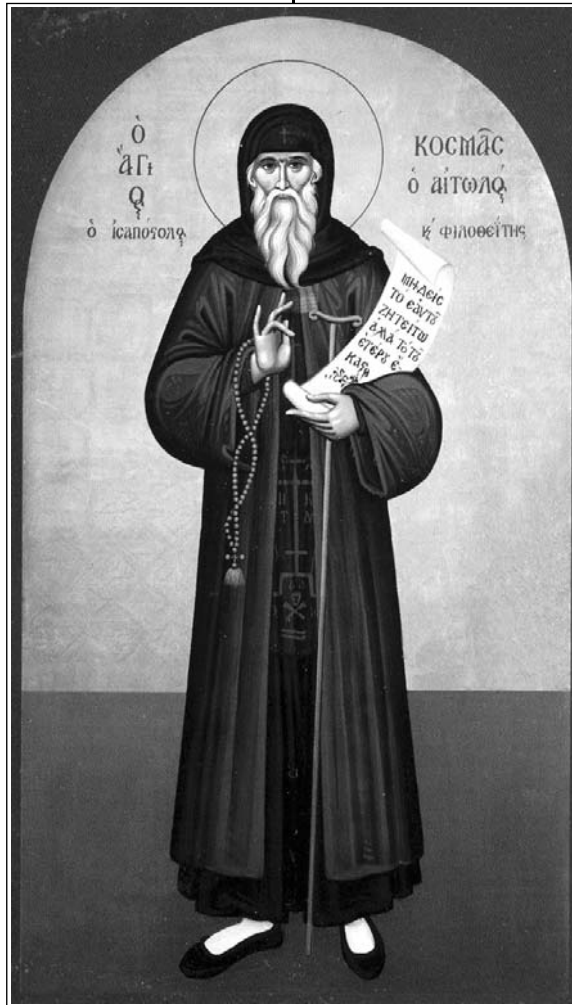
Βοήθα, Παναγιά μου! Μια ταραγμένη φωνή ικεσίας. Μια έκκληση σωτηρίας βγαίνει από τα βάθη της κάθε πονεμένης καρδιάς. Αυτό το σωστικό όνομα περικλείει μια θεοφόρα σωτήρια δύναμη. Γιατρεύει, θεραπεύει, δυναμώνει, σώζει, ανασταίνει απελπισμένες ψυχές. Η ελπίδα σωτηρίας των κατατρεγμένων και βασανισμένων. «Των απηλπισμένων μόνη ελπίς και των πολεμουμένων βοήθεια, η ετοιμη αντίληψις των προς αυτήν προστρεχόντων και πάντων των χριστιανών το καταφύγιον». Ο άνθρωπος είναι μικρός και αδύναμος. Θέλει βοήθη και στήριγμα. Θέλει πηγή, που ν' αντλεί δύναμη και αισιοδοξία, θάρρος και ελπίδα, χάρη και πεποίθηση. Θέλει Θεό! Θέλει θρησκεία! Μόνο έτσι ζει και επιβιώνει. Μόνο έτσι αξιώνεται και καταξιώνεται.

Αστείρευτη πηγή ελπίδας η Αγία Μορφή της, που σώζει ζωές, απαλύνει πόνο και δίνει ελπίδα και παρηγοριά στη χήρα, στο ορφανό, στον άρρωστο, στον απογοητευμένο από τα βάσανα της ζωής. Στο προσκεφάλι τους την έχουν οι άνθρωποι της μοναξιάς και τους συντροφεύει στο μοναχικό τους δρόμο. Στον κίνδυνο ζητούμε απελπισμένα την βοήθεια από την ψυχωσώστρα και ζωοδότρα Παναγία.

Κάθε μάνα βρίσκει καταφύγιο στη Σκέπη της κι ένα κερι ευχαριστίας ανάβει στη θαυματουργό εικόνα της, ενώ τρέχουν τα δάκρυά της από τα παρακάλια.

Παναγιά μου, σώσε το παιδί μου! «Την πάσαν ελπίδα μου εις Σε ανατίθημι, μήτηρ του Θεού φύλαξόν με υπό την σκέπη σου».

(Συνέχεια στη σελ. 2)

Το βάλσαμο των φετινών εκλογών

Προκηρύχθηκαν εκλογές και όλα τα κρατικοδίαιτα πτηνά άρχισαν να πετούν χαρούμενα τιτιβίζοντας και πάλι εν αναμονή της επανεκλογής των, μια και το μηχανικό χέρι των εκλογέων, που έχει αντικαταστήσει το άπληρο φυσιολογικό, εξακολουθεί συνέχεια με τον ίδιο θορυβώδη ρυθμό να γεμίζει τις κάλπες!

Αυτή, με λίγα λόγια, είναι μια γενική εικόνα των εκλογών και τα συμπαθή πρόσωπα των παλαιών και νεωτέ-

ρων υποψηφίων αρχίζουν με κάποια μεγαλύτερη συχνότητα να εμφανίζονται στα παράθυρα των καναλιών, αναπαλαιωμένα, χαρούμενα και φρεσκογυαλισμένα.

Αν ψάχνει κανείς να βρει σκιερές περιοχές στα εν λόγω πρόσωπα και εκφράσεις ειλικρινούς σοβαρότητας, που να προδίδουν και λίγο ίσως κάποια αυτοκριτική, θα ματαιοπονήσει. Η τελειότητα, η ακεραιότητα και η αυτοπεποίθηση πάντων των εχόντων συντελέσει εις την «ευημερίαν» της χώρας νυν και αεί, είναι έκδηλη. Κανένα λάθος, καμία παράλειψη. Όλα κατά το... ανθρωπίνως δυνατόν, καλώς πε-

πραγμένα!

Αυτή η εκλογική κωμωδία θ' ακολουθήσει πάλι με την ανοχή του φιλοθεάμονος σώματος, επιδοτούμενη κατ' αναλογία των αναγκών των κομμάτων έτσι, ώστε τα μεγάλα να επιβιώνουν άνετα, ενώ τα μικρά μόλις και να καλύπτουν κάποιες ανάγκες. Κι αν τυχόν υπάρχουν κάποιοι ευθείς και αδιάβλητοι πολιτευτές, που επιθυμούν να εισέλθουν με θάρρος και ειλικρίνεια στο πολιτικό προσκήνιο, ελλείψει των απαραίτητων οικονομικών δυνατοτήτων να αποκλείονται! Έτσι, ο κάθε εισερχόμενος διά της «θύρας» εις την

(Συνέχεια στη σελ. 3)

Η ΠΥΡΟΛΥΣΣΑ

(Συνέχεια από τη σελ. 1)

μάσουν και το επόμενο χτύπημα. Και όλα αυτά τα χτυπήματα απενοχοποιούνται βαθμιαίως και εντέχνως από τα ΜΜΕ και στην συνέχεια από τις νυσταλέες συνειδήσεις μας!

Δεν είναι τίποτα το ένα, δεν είναι τίποτα το άλλο, και τελικά φτάνουμε στο αδιέξοδο. Και αν καταλάβουμε ότι κάτι σοβαρό συμβαίνει, τότε αναλογιζόμαστε τι μπορούμε να κάνουμε!!!

Να έχουμε συναισθανθεί άραγε τι μας συνέβη και που φθάσαμε με την εξέλιξη και τον **γίγαντισμό** των νεοεποχικών γεγονότων; Να φτάσουμε, δηλαδή, στο σημείο να αντικρίσουμε ολόκληρη την Ελλάδα φλεγόμενη, με εμφανή την σύγχυση και την αμηχανία των αρμοδίων για την αντιμετώπιση της συμφοράς. Ούτε και τώρα θα πιστέψουμε στα μάτια μας! Θα ψελλίσουμε και πάλι το... φιλοσοφημένο συμπέρασμά μας ότι πρόκειται για «φυσικό φαινόμενο»! Και τους εμπρηστές αν λογαριάσουμε μαζί με τους οικοπεδοφάγους, και πάλι οι φωτιές ΠΕΡΙΣΣΕΥΟΥΝ ΣΗΜΕΡΑ. Που οφείλεται ο γίγαντισμός αυτών των γεγονότων που συμβαίνουν;

Δεν καταπίνεται η πυρπόληση της επί τόσα χρόνια ανέγγιχτης Πάρνηθας σαν τυχαία, λόγω υψηλών θερμοκρασιών, του Αγίου, της Κορινθίας και ολόκληρης της Ελλάδας, που κατά σύμπτωση, ενώ εσβήνοντο οι φωτιές, από αναζωπύρωση των σβησμένων εστιών δημιουργήθηκε όλο το κακό (Πάρνηθα, Άγιο, Κορινθία).

Παλαιότερα, στις σβησμένες εστίες εκλείπο ο στρατός επί τριήμερο και εγκαθίστατο, να εποπτεύει να μην αναζωπυρωθούν. Σήμερα όμως, σε τόσες πυρκαγιές που να αρκέσει ολόκληρο το στράτευμα. Ούτε όμως και στην Πάρνηθα, που εγκαινίασε αυτό το μεγάλο κακό, δεν επεχείρησε ο στρατός να εποπτεύσει τον έλεγχο της φωτιάς στα Δερβενοχώρια. Πολύ παράξενα μυρίζουν τέτοια αποκαΐδια...

Τι θέλουμε να ειπούμε μ' αυτά τ' αποσιωπητικά; «Ο ἔχων νοὺν ψηφισάτω τὸν ἀριθμὸν τοῦ θηρίου». Θέλουμε να ειπούμε ότι στις φετινές πυρκαγιές υπάρχει πλέον κάτι το θηριώδες, πέρα από τους οικοπεδοφάγους και κοινούς εμπρηστές. Όπως υπάρχει κάτι το θηριώδες εις την αποθρασυμένη έκδοση του βιβλίου της ΣΤ' Δημοτικού. Όπως ακριβώς υπάρχει κάτι το θηριώδες εις το επιχειρούμενο πάντρεμα Ορθοδοξίας και Παπισμού. Όπως υπάρχει κάτι το θηριώδες που χαρακτηρίζει τις σχέσεις μεταξύ ισχυρών και αδυνάμων ανθρώπων που θα το ζήλευε και αυτός ο Ναζισμός.

Τα νεοεποχικά γεγονότα, δυστυχώς, εξελίσσονται κλιμακούμενα, μεγεθυνόμενα και αποθρασυνόμενα και αποβλέπουν εις την διά παντός μέσου

Ένα κερύ στην Παναγιά

(Συνέχεια από τη σελ. 1)

Ενώ έντονη είναι η έκκλησή της από τους θαλασσοδαρμένους ναυτικούς, αφού το εικόνισμά της έχουν μαζί με τον Άη-Νικόλα και την θεωρούν κοντά τους. Σανίδα σωτηρίας.

Στην πλώρη κάθεται ο Χριστός, στη μέση η Παναγιά και πίσω στο τιμόνι του στέκεται ο Άη-Νικόλας.

«Η θάλασσα η μεγάλη κι η απέραντη που βρέχει παντού τα σφυρά της Ελλάδος -γράφει ο Σπ. Μελάς- μπουχίζει με την άλμη της την Αγία Παρθένα και την στολίζει με άπειρα επιθετα: Θα την ακούστε θαλασσίτσα και Θαλασσίτρα και Κορφιώτισσα στη μελτεμοδαρμένη Μήλο, θαλασσινή

επικυριαρχία επί των μη προσαρμοζομένων στα σχέδια και τις βουλήσεις των συγχρόνων αρχιτεκτόνων και εργολάβων της παγκόσμιας «ανακαίνισης»!

Πολλοί είναι οι αρμόδιοι ή αναρμόδιοι που επιχειρούν να αθώωσουν τα τραγικά αυτά γεγονότα παριστάνοντας τους ψύχραιμους και ειλικρινείς ορθολογιστές, προσπαθώντας να μας πείσουν, όχι ότι κάτι δεν πιστεύουμε σωστά και είναι λανθασμένες οι θρησκευτικές μας ή οι κοινωνικοπολιτικές μας πεποιθήσεις, αλλά ότι ακόμα τα μάτια μας δεν δουλεύουν σωστά. Και ότι αυτά τα κραυγαλέα, οδυνηρά γιγαντοθεάματα, δεν είμαστε άξιοι να τα κρίνουμε και να τα ερμηνεύσουμε άνευ της χειραγωγίας τους!!!

Δεν μπορούμε να ομολογήσουμε ότι είναι ασυνήθιστα και τερατώδη και να τα κατατάξουμε στην κατηγορία ενεργειών που συμβάλλουν εις την «ταπείνωσή» μας, ώστε ν' αποφασίσουμε σύσσωμα να τ' αποκρούσουμε.

Είναι ανάγκη, αν δεν πιστεύουμε σε Αποκεκαλυμμένες αλήθειες ή λογικά της σύγχρονης πραγματικότητας συμπεράσματα, είναι ανάγκη, αυτή την ώρα, να πιστέψουμε τουλάχιστον στα μάτια μας!

Είναι ανάγκη αυτή την ώρα να πιστέψουμε ότι αυτά τα τερατογενήματα της εποχής μας είναι αληθινά και όχι τηλεοπτικές φαντασίες, και να λάβουμε τα μέτρα μας.

Αν επιχειρήσουμε... ν' αλλάξουμε κανάλι, θα αντιμετωπίσουμε, δυστυχώς, την αναλλοίωτη, κρύα, οδυνηρή πραγματικότητα να μας κυριαρχεί χωρίς έλεος και να χάσκει θριαμβευτικά.

Μα ούτε και η πύρινη κόλαση που γευτήκαμε δεν μπορεί να μας αφυπνίσει από το λήθαργό μας, ή μήπως οι εσπευσμένες εκλογές που ακολουθούν επιχειρούν, πέρα απ' όλες τις «καλές» υπηρεσίες που μας προσφέρουν, να σβήσουν από τη μνήμη μας κάθε ενδεχόμενη «μνησικακία» κατά των φετινών επώνυμων μεγαλοεμπρηστών;

Γ. Σ. Γκεζερλής

στην Άνδρο, θαλασσομάχισσα στην Κρήτη, Παναγιά φουρτούνα στη Σύρο,

Παναγιά Βαρκού στην Ιθάκη, Παναγιά Λιμενιώτισσα στην Πάφο. Στην Κύπρο, την ερωτιάρα, γίνεται το θαύμα της αδελφώσεως του νέου συμβόλου με το αρχαίο που ξεπήδησε απ' τη θάλασσα, με την Παναγιά την Αφροδίτισσα».

Η Μεγαλόχαρη Παρθένα Θεομάνη είναι η κυρά της θάλασσας και ασάλευτο στήριγμα του Ελληνισμού, σ' όλες τις καταπτώσεις και στους πολλούς κλυδωνισμούς του. Η ευλογία και η σκέπη, η εγκαρδίωση και ο οραματισμός, η πίστη και η ελπίδα για την ανάσταση και τη νίκη. Γίνεται το καταφύγιο των πιστών. Ρόδον το αμάραντον, Καθοδηγήτρια, Παρηγορήτρα και Εμψυχώτρια των Χριστιανών. Παναγιά η Αμόλυτη, Ασπροφορούσα, Γαλήνη, Γιάτρισσα, Γλυκοφιλούσα, Γοργοέλικος, Γαλακτοτροφούσα, Δακρυροούσα, Δεομένη, Εγγυήτρια, Ελευθερώτρια, Ελεούσα, θαλασσινή, Θεοσκέπαστη, Ζωοδότρα, Ηλιόκαλη, Κεχαριτωμένη, Κοσμοσώτειρα, Μαυρομάτα, Μεγαλομάτα, Μεγαλόχαρη, Μεσίτρια, Μυρτιδιώτισσα, Οδηγήτρια, Πανάχραντος, Παντάνασσα, Παρηγορήτρα, Τριχερούσα, Φανερωμένη, Χρυσομαλλούσα, Χρυσανγή, Χρυσοπηγή, Χρυσοκέφαλη και Ψυχοσώστρα.

Έγινε η «Υπέρμαχος Στρατηγός», η Σκέπη του Έθνους, η παρηγορία και το βάλαμο, η ηρωίδα του, η αστείρευτη πηγή Ελπίδας. Η λατρεία της Παναγίας είναι πολύ ισχυρή στην πατρίδα μας.

«Η λατρεία μας σ' εσένα είναι υφασμένη μ' αυτή την Εθνική μας ύπαρξη. Μας παραστέκεις, μας σκέπεις, μας κραταιώνεις, γιατί σε πιστεύουμε σωστά» γράφει ο εξάιρετος Σπ. Μελάς... Ο λαός μας επικαλείται τη βοήθεια και προστασία της. Προσεύχεται με θερμή, με πίστη, με δύναμη και ψάλλει όρθιος στην Παναγία των Βλεφερών τον Ακάθιστο Ύμνο:

«Τη Υπερμάχω Στρατηγώ τα νικητήρια! Ως λυτρωθείσα των δεινών ευχαριστήρια...»

Ο Γέρος του Μοριά παρακαλεί την Θεομήτορα να βοηθήσει το σκλαβωμένο γένος του να ελευθερωθεί: «Βοήθα, Παναγιά μου, να ελευθερωθεί η πατρίδα μου κι εγώ σου τάζω τάμα» Η Παναγιά βοήθησε και η Ελλάδα λευτερώθηκε και ο Θεόδωρος Κολοκοτρώνης εκπλήρωσε το τάμα του.

Το θαύμα τον Ελλήνων του Σαράντα, στα Ελληνοαλβανικά βουνά είναι συνδεδεμένο με την Θεία οπτασία της Υπεραγίας Θεοτόκου. «Ο Ελληνικός

(Συνέχεια στη σελ. 3)

Το βάλαμο των φετινών εκλογών

(Συνέχεια από τη σελ. 1)

πολιτική είναι υποχρεωμένος να ενταχθεί στα υπάρχοντα κόμματα και να προσαρμοστεί στα «εθνοσωτήρια» προγράμματά τους!

Δυστυχώς, η σημερινή πολιτική μας κατάντια δεν συνεκλόνησε κανένα κοινωνικό σύνολο ανθρώπων, ώστε ν' αποφασίσει να γκρεμίσει αυτόν το μακρόχρονο του αίσχους αναλαμβάνοντας τις δαπάνες, για να τροφοδοτηθούν με νέο αίμα οι φλέβες του ασθενούς. Ούτε και αυτή η συνεχώς προσβαλλόμενη από θρασύτατες πολιτικές αποφάσεις και δυναμένη να πράξει τούτο διοίκηση της Εκκλησίας!

Οι πάντες τρεπόμεθα προς τα «έτοιμα» μοντέρνα και στραβοκομμένα κοστούμια και φορέματα που μας φοράνε οι επιτήδειοι και μας διακωμωδούν πειθοντάς μας για την μοναδική ικανότητά τους να καλύπτουν τις ανάγκες μας. Μας θυμίζουν το παραμύθι του Άντερσεν, «το κοστούμι του βασιλιά», όπου πείθεται ο βασιλιάς να παραλάσει ολόγυμνος, πιστεύοντας ότι του έχουν κατασκευάσει το ωραιότερο κοστούμι, που όμως αυτός δεν μπορούσε να ιδεί!

Έτσι κι εμείς ο λαός παρελαύνουμε καμαρώνοντας, γιατί πιστεύουμε ότι η ηθικοπολιτική γύμνια που μας περιβάλλει, είναι η περισσότερο επιφανή κοινωνική φροντίδα που μπορούμε να δεχθούμε από τους «εκλεκτούς» μας!

Όπως καταλαβαίνει κανείς, τα πράγματα έχουν τοποθετηθεί σε... καλό δρόμο από τους διοικούντας, και ποιος προβολέας θα μπορέσει να προβάλει της αλήθειας την εικόνα στην περιοχή που έχει υποστεί το «Μπλακ άουτ»; Έχουμε μεγάλη ευθύνη οι σκοτισμένοι ψηφοφόροι που με στρουθοκαμηλικές μεθόδους απαλλάσσουμε εαυτούς από πάσης ενοχής.

Στην ενδεχόμενη ερώτηση για το ποιους επιτέλους θα πρέπει να προτινουμε, ώστε να μη μετανοιάσουμε γι' αυτή τη βαρυσήμαντη πράξη μας, αφού κατά τα φαινόμενα οι πάντες μας εμπορεύονται, η απάντησή μας είναι:

Χρειαζόμαστε ανθρώπους δικαίους, ηθικούς και δυνατούς που να μην διακρίνονται για την ευλγισία, αναλγησία και υποκρισία των, όταν «ευγενέστατα» και «φιλικότατα» τους προτινούνται οι «συμπερούσες» από τους μεγάλους λύσεις! Και πώς θα τους διακρίνουμε αυτούς, μια και δεν είμαστε καρδιογνώστες;

Κάπως τουλάχιστον θα καταφέρουμε να τους διακρίνουμε, αν κατορθώσουμε να ομοιάσουμε λίγο κι εμείς σ' αυτούς τους χαρακτήρες, ή ν' αγαπήσουμε τουλάχιστον τις αρετές τους.

Εφόσον μας προκαλούν αντιπάθεια τέτοια πρόσωπα, τότε θα δείχνουμε

την προτίμησή μας σε όμοιούς μας με συνέπεια την διαιώνιση της ανιάτης ασθένειας του πολιτικού μας χώρου.

Με ψήφους «χύμα», λόγω ύπαρξης πατροπαράδοτων ανατακλαστικών, το παρόν αρδεύεται με λύματα του παρελθόντος!

Είναι ανάγκη να γιαντρευτούν οι κοινωνικές πληγές που υπάρχουν τώρα και όχι εκείνες που υπήρχαν τον καιρό των παππούδων μας.

Είναι άμεση ανάγκη να βρεθούν πολιτευτές που να συμπάσχουν με τον σημερινό πονεμένο και εξοβελισμένο από το κοινωνικό προσκήνιο άνθρωπο, καθώς και ανάλογα ειλικρινείς ψηφοφόροι που θα τους αναδείξουν.

«Τις νηστείες μας, τις γιορτές μας, τις γονυκλισίες μας τις βαρέθηκε ο Θεός», λέγει ο Ησαΐας, «διότι δεν έχουμε δικαιοσύνη και έλεος». «Μάθετε να κάνετε το καλό, ζήστε με δικαιοσύνη, γλιτώστε τον αδικούμενο, υπερασπιστείτε το ορφανό και τη χήρα και ελάτε να συνδιαλεχθούμε. Και αν είναι οι αμαρτίες σας σαν το κατακόκκινο χρώμα, σαν το χιόνι θα τις λευκάνω» (Ησ. α' 13-18).

Εμείς, δυστυχώς, οι περισσότεροι ούτε διά της μυστικής ριπτόμενης ψήφου μας δεν λέμε να υπερασπιστούμε τους πάσχοντας από κακοδιοικήσεις αδύναμους και τυραννούμενους αδελφούς μας! Τι να περιμένουμε μετά από τα ψιχία των λοιπών καχεκτικών μας «ψυχοσωτηρίων» προσπαθειών, μη έχοντας επίγνωση τέτοιων μεγάλων ευκαιριών;

Βέβαια, με τον τέλειο συμφεροντολογικό τρόπο που είναι σήμερα οργανωμένες για τους ισχυρούς οι εκλογές, είναι πρόβλημα για τον ψηφοφόρο να ψηφίσει σωστά, αφού και εκλεκτά πρόσωπα εάν σταυρώσει, θα τα βρει ενταγμένα υποχρεωτικά σε ανεπιθύμητα κομματικά ψηφοδέλτια, μη υπάρχοντων σοβαρών κομμάτων.

Χωρίς λοιπόν να θέλουμε να προσφέρουμε τους συνανθρώπους μας ή τους εαυτούς μας ως πειραματόζωα σε ανεύθυνα χειρουργεία, ας προχωρήσουμε με περίσκεψη στο καθήκον, «ζητώντας τη δικαιοσύνη», διότι, δυστυχώς, στον σημερινό κόσμο οι πληγές που έχει επιφέρει στους πολλούς η αδικία έχουν αφορμίσει και ας πνίγουν οι εκλογικοί αλαλαγμοί τις κραυγές της οδύνης τους. Τα θύματα υπάρχουν και είναι πολλά και οι οδοκαθαριστές των καναλιών φροντίζουν να «διατηρείται η πόλη καθαρή» ιδιαίτερα αυτές τις εορταστικές περιόδους των εκλογών. Πρέπει να λησμονήσουμε όποια αδικία μας προσέβαλε και να μην μνησικακούμε... Να μην κρίνουμε, για να μην κριθούμε... Και να αφήσουμε τον κάθε «καλλιτέχνη» του ψεύδους, της απάτης και της διαστρεβλωμένης αλήθειας, ν' αλωνίζει στα χωράφια του ανθρωπίνου πόνου και της αξιοπρεπείας!

Γ. Σ. Γ.

Μέσα απ' τα πολλά αχνάρια βρες του λύκου τα ποδάρια

Μας ψήσανε, μας κάψανε για να... συμμορφωθούμε, θα πρέπει να το νοιώσουμε να τους ευγνωμονούμε.

Δεν φαίνε μόνο οι «εμπρηστές», οι οικοπεδοφάγοι μικρομεσαίοι της δουλειάς και κλασικοί παμφάγοι.

Συνέβη ολοκαύτωμα φρίκης καταγιγισμός εικόνα ανεπανάληπτη και πέλαγος πυρός.

Δεν ήταν ένα όνειρο σκληρό, περαστικό ο πλούτος μας εχάθηκε μέσα σ' ένα λεπτό.

Γυμνώθηκαν τα δάση μας ξεράθηκε η χώρα. Θρασύδειλη εκδίκηση τέτοια προσφέρει δώρα.

Μην τύχει και άλλη φορά να εναντιωθούμε και πάτρια συμφέροντα αλλού πάμε να βρούμε.

Συγγενική ανταπόδοση μίσους παιδαγωγία να μάθουμε τ' αφεντικό πως δεν σηκώνει αστεία!

ο Παράλογος

Ένα κερι στην Παναγιά

(Συνέχεια από τη σελ. 2)

Στρατός έβλεπε τις νύχτες μια γυναίκα μορφή να προβαδίζει. Την αναγνώρισε, την ήξερε από πάντα... Ήταν η Μάνα, η Μεγαλόψυχη στον πόνο και στη δόξα, η λαβωμένη της Τήνου, η Υπέρμαχος Στρατηγός», γράφει ο Αγγ. Τερζάκης.

Και σήμερα υψώνουμε σε Σε την προσευχή μας ω Θεία του Γένους και γλυκιά παρηγοριά και ελπίδα όσο θα ζει η Ελλάδα μας. Μητέρα τρισεγγάλη Τη Δόξα Σου θα ψάλλει Σε καλλιμάρμαρους ναούς σ' απέριττα εκκλησιάκια σε πέλαγα και σε στεριές σε λόφους και νησάκια...

Έτσι υμνολογούν οι ποιητές μας και οι ύμνοι τους διαπνέονται από γνησιότατη θρησκευτική κατάνυξη, αντάξια της Θείας Μορφής της. Οι καμπάνες αντηχούν ειρηνοφόρες και οι ήχοι των διαλύουν τα σύννεφα της απιστίας, της άρνησης, της αμφιβολίας... Έτσι, ανάβουμε ένα κερι και τιμούμε το Θείο Όνομά Της και την αρμονική συμπόρευση της Ορθοδοξίας και του Ελληνισμού με τον Πανελλήνιο Εορτασμό της «Ημέρας των Ενόπλων Δυνάμεων».

Ν. Ι. Κωστάρας

Το θαύμα της... Παγανιάς

Καλοκαίρι 2007. Οι ζέστες φου-ντώνουν. Η θερμοκρασία στο κα-τα... κόκκινο. Ζούμε, αγαπητοί ανα-γνώστες, εφιαλτικές μέρες. Την καθη-μερινότητά μας μαστίζουν τραγικές ώρες. Η Ελλάδα ουρλιάζει τσουρου-φλιζόμενη. Το παμφάγο πυρ κατακαίει τις σάρκες της. Ο δασικός πλούτος της χώρας μας εξαφανίζεται μετά από μά-χη δυόμισι μηνών σώμα με σώμα. Αν-θρωποι καίγονται ζωντανοί. Ζώα ψή-νονται εγκλωβισμένα. Κόλαση. Φρίκη. Κτηνωδία. Ελπίδα καμιά. Οι πυρκα-γιές ασταμάτητες. Δυόμισι μήνες απα-νωτές φωτιές χωρίς μέρα παύσης του πυρός. Μα επιτέλους! Ποιος μας σώνει απ' αυτή την κατάσταση; Δεν υπάρχει κανείς που να δώσει ένα τέλος;

Η φρίκη σ' όλο της το μεγαλείο. Τραγωδία. Πόνος. Ολοφурμός. Οι Τρωάδες του Ευριπίδη ωχριούν. Η Τραγωδία. Η «τραγική ειρωνεία»: ο θεατής γνωρίζει τα αίτια των συμφο-ρών τού πρωταγωνιστή που ο ίδιος τ' αγνοεί. Το κουβάρι του μύθου ξετυλί-γεται ως τη συντριβή και την κάθαρ-ση. Ο «από μηχανής θεός». Όχι ο αλη-θινός. Ο ψεύτικος. Ο εικονικός. Ένας θεός ρομπότ. Ένας κοστουμαρισμένος θεός. Παρεμβαίνει και δίνει τη λύση στο Δράμα. Την πολυπόθητη λύση.

«Έφθασε καιρός!» Έφθασε! «Και εξήλθε δόγμα παρά Καίσαρος εφ' ό-λην την Οικουμένην». ΕΚΛΟΓΕΣ! Σαλπίστε! ΕΚΛΟΓΕΣ! Ηχήστε! Ε-ΚΛΟΓΕΣ! Ευφρανθείτε! Σηκώστε ψηλά τα κεφάλια σας γιατί εγγίζει η απολύτρωση υμών! ΕΚΛΟΓΕΣ! Οι καμπάνες να ηχήσουν χαρμόσυνα! ΕΚΛΟΓΕΣ! Ο λαός στους δρόμους. ΕΚΛΟΓΕΣ! Αναφωνήστε μ' ένα στό-μα, μια φωνή. ΕΚΛΟΓΕΣ! Σημαίες μπλε, για τις κατάμαυρές μας θάλασ-σες και το μολυσμένο μας ουρανό. ΕΚΛΟΓΕΣ! Σημαίες πράσινες, για τα γκρίζα μας τα δάση. ΕΚΛΟΓΕΣ! Ση-μαίες κόκκινες, για το γαλάζιο αίμα που τρέχει στις φλέβες μας. ΕΚΛΟ-ΓΕΣ! Άρρωστοι, γίνετε καλά! ΕΚΛΟ-ΓΕΣ! Φτωχοί, πλουτίστε! ΕΚΛΟΓΕΣ! Αδικημένοι, συγχωρήστε! ΕΚΛΟΓΕΣ! «Εγκρατείς», χαλαρώστε! ΕΚΛΟΓΕΣ! Ντυμένοι, αποκαλυφθείτε! ΕΚΛΟΓΕΣ! ΕΚΛΟΓΕΣ! Και συ ΕΚΛΑΙΓΕΣ!

Παγανιά, έκανες το θαύμα σου! Παγανιά, φώτισες το δούλο σου! Πα-γανιά, έδωσες στη λύσσα λύση! Παγα-νιά, εικόνισμα σου φτιάχνουμε τη Βουλή να στολίζει. Παγανιά, με χρυ-σά γράμματα θα σε τιμήσουμε. Παγα-νιά, η απλοχερούσα! Παγανιά, η στρι-φοχερούσα! Παγανιά, η... Εκλογούσα!

Ζήτω οι ΕΚΛΟΓΕΣ! Ζήτω η Πα-γανιά, που βγήκε για κυνήγι κι έβαλε στόχο της ξανά θύματα να αγρεύσει και ψήφους να θηρεύσει. Τι έλεος! Τι ευλογία! Τι λύση, στ' αδιέξοδο και την

Μας θύμισαν τον Μακάριο

Στις 3 Αυγούστου το βράδυ παρα-κολούθησαμε μεγάλου μήκους ντοκιμαντέρ από τον Κυπριακό σταθ-μό «ΡΙΚ» με θέμα την ζωή του Μακά-ριου επί τη 30η επετείο από του θανά-του του.

Η εκτεταμένη αυτή τηλεοπτική διήγηση του αγώνα του λαοπρόβλητου ιερωμένου κυβερνήτη της μαρτυρικής νήσου, ήταν μια όαση αναψυχής και ελπίδας που μας έφερε στη μνήμη και άλλων εποχών ηγέτες. Προσωπικότη-τες που έμειναν σαν σύμβολα στην ι-στορία και η ανθρωπότητα ολόκληρη αποτίει στέφανο τιμής στην απεγάδια-στη πορεία της ζωής τους.

Σήμερα, που από το πολιτικό προ-σκήνιο λείπουν τέτοια συνεπή υπο-δείγματα, είναι ανάγκη αυτές οι μνή-μες ν' ακούγονται και ν' αφυπνίζουν στους νέους οράματα αρετής που είναι απαραίτητα, για να λιώσουν τους παγε-τώνες των σημερινών «συμπερόντων».

Θαυμάζοντας το πρόσωπο - σύμ-βολο του αεικίνητου θρησκευτικού και πολιτικού ηγέτη της Ελληνομάνας Κύπρου, που δε στέρεψε ακόμα να προσφέρει τέκνα φωτός, αισθανόμα-στε οι ελλαδίτες την ορφάνια μας! Και μάταια μέχρι τώρα περιμένουμε από κάπου να παρηγορηθούμε. Οι πολιτι-κοί μας άνδρες πιπιλάνε μια καραμέλα και εμπνέονται από κάποιο κώδικα στην πράξη, που λέει ότι, «η πολιτική είναι η τέχνη του εφικτού». Δηλαδή αγωνίζονται και προσπαθούν μέχρι ε-κεί που η λογική τους λέει ότι τα πράγματα είναι δυνατόν να διορθω-θούν. Εάν οι καταστάσεις δυσκολέ-ψουν και απαιτείται ένταση, που θα έχει αντίκτυπο στην άνετη συμπεριφο-ρά τους και στα γνώριμα χαμόγελά τους, εκεί αλλάζουν τα πράγματα. Ευ-ρίσκονται απέναντι σε «ανέφικτες» συνθήκες και δικαιούνται ν' ανακρού-σουν πρίμναν... Μην απαντήσουμε «ό-χι» και δυσανεστήσουμε τους Αμερι-κανούς! Μην προβάλλουμε το δικαίωμά

απελπισία! Ο «από μηχανής θεός» με το κοστουμί, τη λύση έδωσε στο δρά-μα κι έτσι σταμάτησε των θεατρίνων το κλάμα! Σταμάτησαν οι εμπρηστές κι οι οικοπεδοφάγοι, υπάλληλοι στις εκλογές θα είναι πια παμφάγοι!

Και ο λαός πάντα θα είναι θέατρο, εγκλωβισμένος στην «Τραγική ειρω-νεία», των συμφορών του να μη γνω-ρίζει την αιτία. Μόνο αυτοί, που στην πλάτη του στήνουν παιχνίδια, θα κά-θονται στα έδρανα θεατές γνωρίζοντας τα αίτια και την έκβαση που θα είναι πάντα ίδια.

Ας καίγεσαι Ελλάδα μου, ας καίγε-σαι λαέ, οι ΕΚΛΟΓΕΣ σημάνανε σω-τήριες για Σε...

I. Γ. Γκεζερλής

του Βέτο που έχουμε και προσκρού-σουμε στην ευαισθησία των Ευροσυ-ναδέλφων μας! Μην υπερασπιστούμε κυριαρχικά μας δικαιώματα και οργι-σθούν οι γείτονές μας! Αυτά είναι τα ανέφικτα, ταμπού, της σημερινής μας πολιτικής, που βάσει του προαναφερ-θέντος κώδικος, δεν είμαστε υποχρεω-μένοι να πονοκεφαλιάσουμε!

Για το λαό, βέβαια, υπάρχει άλλη συνταγή, όπου και με τα «ανέφικτα» είναι ικανή η «ηρωϊκή» του φύση να... παλεύει και να στήνει... τρόπαια, συ-νεργαζόμενος με την «ευφυΐα» των ηγητόρων του κατά της ανέχειας, δυ-στυχίας και κατά πάσης άλλης αντι-ξοότητας που του επιφυλάσσουν οι σύγ-χρονες «πολιτισμένες» συνθήκες ζωής!

Σ' αυτές τις παραπάνω σκέψεις μας, που μας ενέπνευσε σαν φυσική ακολουθία η ιστορική μορφή του Αρ-χιεπισκόπου Κύπρου Μακαρίου, έρχε-ται επίσης συνήγορος και η σύγχρονη δρώσα ακόμη προσωπικότης του Τάσ-σου Παπαδόπουλου που τόλμησε να αντισταθεί και να ειπεί το «ΟΧΙ» στο σχέδιο Αννάν, τη στιγμή που πάντες οι ηγέτες «ελευθέρων» κρατών «έκλιναν γόνυ καρδιάς αυτών» προτιμώντας από την «ανέφικτη» λύση την βολική εφικτή! Οπαδοί του «δρόμου χωρίς προβλήματα», που αποσπά πάντα τα φιλικά χαμόγελα του ισχυρού! Δεν θυσιάζουν και λίγο από την αγέρωχή τους μακαριότητα, για να επιτύχουν έργο δικαιοσύνης, διότι το «εφικτό» είναι συνήθως συνδεδεμένο με των αοράτων «συμπερόντων» το θρίαμβο και ύπουλα εχθρικό προς το κοινό συμφέρον των ανθρώπων.

Δεν θα χρειαστεί ν' ανατρεξουμε σε πολλά ηχηρά παραδείγματα, για να τεκμηριώσουμε αυτή την αλήθεια. Ένα και μόνο πρόσφατο φτάνει για τους έχοντας συνείδηση της σημερινής πραγματικότητας. Αυτό το βιβλίο της ΣΤ' Δημοτικού, που η κα Υπουργός με τόση επιμονή και έμφαση εδήλωσε και ξαναδήλωσε πως δεν αποσύρει, είναι ή όχι επιβεβλημένο από το αοράτων και ορατών συμφερόντων πρόγραμμα α-ποδόμησης; Είναι ή δεν είναι εχθρικό προς της Ελληνικής κοινωνίας το κοι-νό συμφέρον;

«Η πολιτική είναι η τέχνη του εφι-κτού» και δυστυχώς είναι «ανέφικτο» να ειπούμε ένα «ΟΧΙ» σε Ευροσυνα-δέλφους που πλήρωσαν το 75% για την εκτύπωση του βιβλίου και ίσως να πλήρωσαν και επιπλέον ποσό για τις ψευτοδιορθώσεις!!! *Γ. Σ. Γ.*

Υπεύθυνος ύλης φυλλαδίου
Γεώργιος Σ. Γκεζερλής
Διεύθ: Σκρα 2 Μαρούσι, Τ.Κ.: 15124,
Τηλ: 210 6195766, vgezer@cc.uoa.gr

Στείλτε μας το email σας, για να σας αποστέλλεται το φυλλάδιο ηλεκτρονικά.

Επίσης, το φυλλάδιο φιλοξενείται στην ιστοσελίδα www.pigizois.gr